

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. kwietnia 2017 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 10/I/17

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko H z siedzibą w K przedstawione we wniosku z dnia 17 marca 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 20 marca 2017 r. o interpretację indywidualną – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 17 marca 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 20 marca 2017 r., H z siedzibą w K - zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpiła o *interpretację indywidualną*.

Pismem z dnia 22 marca 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 24 marca 2017 r., Wnioskodawca w uzupełnieniu wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 17 marca 2017 r. przesłał potwierdzenie wpłaty opłaty.

Wnioskodawca w dniu 22 marca 2017 r. uiścił kwotę 40 zł tytułem „Interpretacja indywidualna”.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

Agencja Rezerw Materiałowych
00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

Wnioskodawca kupuje u zagranicznych dostawców surowce do produkcji wyrobów chemicznych i całość produkcji sprzedaje również kontrahentom zagranicznym. Wśród surowców znajduje się m.in. olej napędowy kod CN27101943. Całość zakupionego oleju napędowego zostaje zużyta do produkcji, w żadnej części nie podlega on obrotowi krajowemu. Na powyższą działalność Wnioskodawca nie posiada koncesji OPZ, OPC ani WPC gdyż nie jest żadna z tych koncesji wymagana.

W związku z powyższym Wnioskodawca sformułował do tut. Organu następujące pytanie:

Czy w sytuacji gdy kupowany olej napędowy do celów innych niż paliwowe a także gdy całość jako surowiec w gotowym wyrobie zostaje wywieziony po za terytorium kraju wymagane jest uiszczanie opłaty zapasowej oraz utrzymywanie rezerw obowiązkowych?

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym.

W związku z powyższym do ustalenia wielkości zapasów interwencyjnych zapewniających zaopatrzenie Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy należy

wziąć pod uwagę rzeczywiste zapotrzebowanie rynku krajowego na produkty naftowe. Zatem w przypadku przywozu produktów naftowych w innym celu niż wprowadzanie do obrotu krajowego w takiej postaci jak zakupiony lub jako składowa innego wyrobu nie podlega systemowi zapasów interwencyjnych gdyż to przywóz w celu wprowadzenia do obrotu krajowego odzwierciedla zapotrzebowanie rynku krajowego. Podkreślić należy również, że przywieziony surowiec jest wywożony w całości w postaci gotowego wyrobu będąc składową tego wyrobu, zatem podlega on odliczeniu od przywozu w całości dając zerowe saldo do ustalenia wielkości opłaty zapasowej oraz wielkości rezerw obowiązkowych. Ujmowanie takiego przywozu systemem zapasów interwencyjnych byłoby sprzeczne z ideą tworzenia zapasów ropy naftowej i produktów naftowych poprzez sztuczne zawyżanie zapotrzebowania rynku krajowego.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano za nieprawidłowe;

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych

określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 pkt 19 a ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. Natomiast obowiązek zapłaty opłaty zapasowej w przypadku produkcji paliw, zdarzeniem wywołującym powstanie obowiązku uiszczenia jest wyprodukowanie paliwa. W zakres definicji producenta, o której mowa w art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach nie wchodzi usługowa produkcja paliw na rzecz innych podmiotów.

Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że Wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności nabywa m. in. olej napędowy o kodzie CN 2710 1943 i z tego tytułu, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach w związku z art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach, należy uznać Wnioskodawcę za handlowca w rozumieniu art. 2 pkt 19a ustawy o zapasach. Ponadto nabywany olej jest paliwem w rozumieniu art. 2 pkt 3 w związku z art. 2 pkt 2 lit. I ustawy o zapasach, którego właściwości fizykochemiczne określone są w załączniku B rozdziału 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), które dodatkowo jest oznaczone jednym z kodów CN wskazanych w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu, skutkującym powstaniem obowiązku zapłaty opłaty zapasowej. A zatem należy uznać, że w tym zakresie Wnioskodawca jest handlowcem w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach. To implikuje powstanie obowiązku do uiszczania opłaty zapasowej z tytułu przywozu oleju napędowego.

Ponadto, z punktu widzenia ustawy o zapasach, a także obowiązków jakie nakłada ustawa na przedsiębiorców dokonujących przywozu nie jest istotny cel na jaki paliwo to zostało przeznaczone. Zatem bez znaczenia jest, jak wskazał Wnioskodawca, że paliwo to będzie kupowane do celów innych niż paliwowe.

Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że Wnioskodawca dokonuje produkcji wyrobów chemicznych. A zatem wyrobów, które nie są paliwami w rozumieniu art. 2

pkt 3 w związku z art. 2 pkt 2 lit. f – n ustawy o zapasach. W związku z powyższym w odniesieniu do jego działalności nie można mówić o produkcji paliw w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach wobec czego nie może być uznany za producenta w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach.

Przepis art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach stanowi iż wielkość przywozu paliw stanowiących podstawę obliczenia opłaty zapasowej pomniejsza się o **ilości paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polski**. Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że wyprodukowany wyrób chemiczny, jest sprzedawany kontrahentom zagranicznym. W związku z powyższym należy stwierdzić iż wywożony jest wyrób chemiczny a nie paliwo w rozumieniu art. 2 pkt 3 w związku z art. 2 pkt 2 lit. f – n ustawy o zapasach i bez znaczenia jest fakt, że przedmiotowy wyrób chemiczny wyprodukowany został z przywiezionego oleju napędowego. Nie ma więc możliwości w tym przypadku zastosowania pomniejszeń, o których mowa art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach.

Nie można się również zgodzić ze stanowiskiem Wnioskodawcy, że należy stosować analogię pomiędzy sposobem ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych a metodyką wyliczania opłaty zapasowej. Należy bowiem wskazać, że ustawodawca zdecydował o odrębnym, autonomicznym uregulowaniu instytucji opłaty zapasowej. Na wolę odrębnego a nie analogicznego uregulowania obu kwestii wskazuje w pierwszej kolejności odrębne uregulowanie wzorów na obliczenie wymaganej wielkości zapasów interwencyjnych oraz wymaganej opłaty zapasowej. Wskazuje na to także rozmieszczenie obu regulacji w tej samej ustawie (art. 3 – metodyka wyliczania wymaganego poziomu zapasów interwencyjnych, art. 21 b – obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej). Inne są także cele obu tych instytucji systemu bezpieczeństwa energetycznego. Celem instytucji zapasów interwencyjnych jest ostatecznie zapewnienie zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacjach wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełnianie zobowiązań międzynarodowych (art. 3 ust. 1 ustawy o zapasach). Wielkość zapasów interwencyjnych została określona w przepisach w art. 3 ust. 3 – 5 a – ustawy o zapasach zgodnie z prawem międzynarodowym i europejskim. Natomiast instytucja opłaty zapasowej (obowiązek fiskalny) służy jedynie finansowaniu tej części zapasów interwencyjnych, która jest utrzymywana przez Agencję Rezerw Materiałowych. Cała przewidziana w art. 21 b ust. 9-11

ustawy o zapasach procedura określania stawki opłaty zapasowej służy zbilansowaniu Funduszu Zapasów Interwencyjnych.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.